

**SUPREME COURT OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA**

**KOSOVO PROPERTY AGENCY (KPA) APPEALS PANEL
KOLEGJI I APELIT TË AKP-ës
ŽALBENO VEĆE KAI**

GSK-KPA-A-176/13

**Priština,
22. april 2015. godine**

U postupku

R. K.

Srbija

Podnosilac zahteva/Žalilac

Protiv

V. F.

Mitrovica

Tužena strana/Tuženik

Žalbeno veće KAI Vrhovnog suda Kosova u sastavu Sylejman Nuredini, predsedavajući sudija, Esma Erterzi i Rolandus Bruin, sudije, u žalbi na odluku Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/A/180/2012 (spisi predmeta upisani u KAI pod brojevima KPA56736, KPA56739 i KPA92850) od dana 14. decembra 2012. godine, nakon zasedanja održanog 22. aprila 2015. godine, donosi sledeće

PRESUDA

1. **Žalbe** uložene od strane **R. K.**, u pisane pod brojevima **GSK-KPA-A-176/2013**, **GSK-KPA-A-177/2013** i **GSK-KPA-A-178/2013**, spajaju su jedinstvenom predmetu upisanom pod brojem **GSK-KPA-A-176/2013**.
2. Odbijaju se kao neosnovane žalbe **R. K.** na odluku Komisije za imovinske zahteve Kosova **KPCC/D/A/180/2012** od dana 14. decembra 2012. godine, u delu koji se odnosi na imovinske zahteve upisane u **KAI** pod brojevima **KPA56736**, **KPA56739** i **KPA92850**.
3. Potvrđuje se odluka Komisije za imovinske zahteve Kosova **KPCC/D/A/180/2012** od dana 14. decembra 2012. godine, u delu koji se odnosi na imovinske zahteve Upisane u **KAI** pod brojevima **KPA56736**, **KPA56739** i **KPA92850**.

Proceduralni i činjenični siže:

1. Dana 03. decembra 2007. godine, **R. K.** (u daljem tekstu: podnosilac zahteva) podneo je tri imovinska zahteva u Kosovskoj agenciji za imovinu (**KAI**), upisani pod brojevima **KPA056736**, **KPA56739** i **KPA92850**, kojima je potraživao potvrđivanje su-vlasničkog prava i ponovni posed nad parcelama pod brojevima (**KPA56736**) na mestu zvanom **Kiseli Ptok/POD K** i parcele pod brojevima **398**, **399**, **400**, **401** (**KPA56739** i **KPA92850** odvojen od **56739**) na mestu zvanom **Kiseli Potok/Jezer**, na kojima se nalazi kuća **5+2** (u daljem tekstu: imovine u zahtevu).
2. U imovinskim zahtevima je naglašeno da su imovine izgubljene usled okolnosti koje su povezane sa oružanim sukobom koji se dogodio na Kosovu u 1998/99. godini, gde je datum 12. june 1999. godine naglašen kao datum gubitka. Podnosilac zahteva je dodao da su sve zgrade na parceli **398** uništene tokom 1999. godine.
3. Podnosilac zahteva je priložio imovinskom zahtevu posedovni list br. 19 izdat od strane Republike Srbije, Republičkog zavoda za geodeziju i katastar nepokretne imovine u **Vučitrnu**, Katastarska opština **Slatina**, izdat dana 18. juna 1996. godine, koji je glasio da su sve imovine u zahtevu upisane na ime **S. (Z.) K.**. On je takođe dostavio zapisnik sa glavnog saslušanja održanog u Opštinskom sudu u **Mitrovici** dana 25. maja 1998. godine, u ostavinskom postupku **C. br. 240/96**. Zapisnik se odnosi na poravnanje između **M. S.**, **M. M.**, **T. O.** i **R. K.** koje zastupa **K. Ž.**, svi tužioci su se odrekli svoje **4/12** dela nepokretne imovine upisane u posedovnom listu br. 19 i dali **S. M.**, a sa druge strane

tužilac R. K. dobija 3/12 dela iste nepokretne imovine upisane u posedovnom listu br. 19, dok Ž. K. dobija 5/12 dela iste.

4. Sudsko poravnanje ostavštine je pozitivno verifikovano od strane KAI Izvršnog sekretarijata. U odnosu na posedovni list br. 19, KAI je Odeljenju za katastar u Vučitrnu našla da su jedino parcele 193, 382 i 384 upisane na ime site osobe (S. K.) dok je nađeno da su parcele 398, 399, 400, 401, 403 i 404 u posedovnom listu br. 127 upisane na ime K.F.
5. Dana 22. jula 2010. godine, KAI je obavestila imovinu u zahtevu putem objavljivanje iste u Listu za obaveštenje br. 5. List i bilten su dati načelniku sela koji je prihvatio da pristupi iste zainteresovanim stranama kao i na ulazu i izlazu sela Slatina. Isto objavljivanje je takođe ostavljeno u Opštini, Katastarskoj kancelariji, Opštinskom sudu u Vučitrnu, KAI regionalnoj kancelariji u Mitrovici, OEBS-u, UNHCR-u, Kosovskoj agenciji za privatizaciju i Ombutsmanu.
6. Dana 05. jula 2011. godine, V.(K.) F., podneo je obaveštenje o učešću postupku pred KAI kojim je tvrdio pravo nad imovinom i osporio navode podnosioca zahteva.
7. U podršci svojim navodima, tužena strana je dostavila Certifikat o pravima nad nepokretnu imovinu UL-70202061-00127 izdat od strane Katastarske agencije Kosova, Opštinska katastarska kancelarija u Vučitrnu od dana 20. oktobra 2008. godine, koji pokazuje da su parcela br. 398, na mestu zvanom Kiseli Potok/Avlija, parcele pod brojevima 399, 400,401 na mestu zvanom Kiseli/Pod Kuqu i parcele br. 403, 404 na mestu zvanom Kiseli Potok/Jezero, upisane na ime K. F., njegovog oca.
8. Dana 14. decembra 2012. godine, KIZK je odlukom KPCC/D/A/180/2012 odbacila imovinske zahteve u smislu člana 18. UNMIK Uredbe 2006/50.
9. Odluka KIZK je uručena R. K. (u daljem tekstu: žalilac) dana 22. maja 2013. godine. Isti je dana 10. juna 2013. godine uložio žalbu Žalbenom veću KAI Vrhovnog suda. Žalba je uručena tuženiku dana 25. oktobra 2013. godine, međutim, isti nije podneo odgovor na istu.

Navodi stranaka

Žalilac

10. Žalilac izjavljuje da odluka KIZK sadrži fundamentalnu grešku ili ozbiljnu povredu materijalnog prava te i da se odluka oslanja na pogrešno ili nepotpuno utvrđenom činjeničnom stanju.
11. Na osnovu žalioaca, KIZK je napadnutom odlukom odbila njegove imovinske zahteve. On je izjavio da je podneo zahtev nadležnom sudu kojima je tražio poništenje kupoprodajnog ugovora zaključenog između njegovog nećaka, Ž. K. i K. F. te i da se ne potvrdi njegovo imovinsko pravo. Prema tome, on tvrdi da oba zahteva nemaju istu prirodu spora, prema tome član 18. UNMIK Uredbe 2006/50, se ne odnosi na imovinske zahteve podnete pred KAI.

Pravno obrazloženje

Prihvatljivost žalbi

12. Žalbe su uložene u vremenskom roku od 30. dana kao što je predviđeno članom 12.1. Zakona 03/L-079, te su prema tome prihvatljive. Žalbeno veće KAI je nadležna da ispita žalbe.

Spajanje žalbi:

13. U smislu člana 13.4. UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079, Vrhovni sud može da odluči da spoji žalbe, kada je Komisija odlučila povodom spajanja imovinskih zahteva na osnovu člana 11.3. (a) Zakona. Ovaj član omogućava Komisiji da uzme u obzir spajanje imovinskih zahteva kako bi pregledala i odlučila u predmetima koji imaju zajednička pravna i dokazna pitanja.
14. Odredbe Zakona o parničnom postupku koje su u primeni u postupku pred Žalbenim većem KAI Vrhovnog suda u smislu člana 12.2. UNMIK Uredbe 2006/50, zamenjene Zakonom br. 03/L-079, kao i odredbe člana 408.1. u vezi sa članom 193. Zakona br. 03/L006 o Parničnom postupku, pružaju mogućnost spajanja zahteva putem rešenja ako bi to spajanje osiguralo sudsku efektivnost i efikasnost.
15. U tekstu žalbi uložениh od strane žalioца, Vrhovni sud primećuje da osim različitih brojeva predmeta za koje je uložena određena žalba, činjenice, pravni osnov i dokazna pitanja su ista u sva tri predmetima. Jedino su različiti brojevi parcela, koje su predmet imovinskog prava, koje se navode u svakom zahtevu. Žalbe su zasnovane na istim objašnjavajućim izjavama i istoj dokumentaciji. Što više, obrazloženje odluke KIZK je isto za sve predmete.
16. Žalbe upisane pod brojevima od GSK-KPA-A-176/13 do GSK-KPA-A-177/13, sva tri predmeta, spajaju se jedinstvenom predmetu upisanom pod brojem GSK-KPA-A-178/13.

Zasnovanost žalbe:

17. U smislu člana 3.1. Zakona br. 03/L-079, KIZK je nadležna da reši imovinske zahteve koji obuhvataju okolnosti koje su direktno povezane ili rezultiraju iz oružanog sukoba koji se dogodio na Kosovu između 27. februara 1998. godine i 20. juna 1999. godine. Prema tome, podnosilac zahteva ne samo da treba da dokaže svojinsko pravo već takođe dokaže da ona ili on trenutno nije u stanju da uživa to imovinsko pravo usled okolnosti koje su direktno povezane ili rezultiraju iz oružanog sukoba.

18. Na osnovu dokaza dostavljenih KIZK, može se videti da su imovine u zahtevu, koje su bile upisane na ime S. K., bile podeljene na dela putem sudskog poravnjanja u ostavinskom predmetu, gde je 3/12 dela data žaliocu, 4/12 njegovoj sestri S. M. i 5/12 Ž. K., njegovom nećaku.
19. Tužena strana je podnela kupoprodajni ugovor zaključen u 2004. godini, nakon sukoba, između njegovog oca, K. F. i Ž. K., kao (navodnog) ovlašćenog lica. On je takođe dostavio certifikat koji pokazuje da su iste upisane na ime njegovog oca.
20. Žalilac osporava da je njegov nećak, Ž. K., imao prava da proda K. F. sve delove imovine u zahtevu. Međutim, ovaj navod, početno, uključuje spor koji nije povezan sa oružanim sukobom. Ovo iz razloga što se navod uključuje porodični spor da li je dato ovlašćene prodavcu, nećaku žalioca, ili nije te takođe kupoprodajni ugovor je zaključen u 2004. godini, dugo nakon sukoba. Prema tome, gubitak poseda imovine u zahtevu ne proizlazi iz oružanog sukoba već iz činjenice da je jedan od naslednika zaključio kupoprodajni ugovor u 2004. godini, bez obzira na činjenicu da li je on imao pravo da to uradi.
21. Sa druge strane, žalilac je već podneo tužbu nadležnom sudu povodom poništenja ugovora (zaključenog u 204. godini) dana 01. juna 2006. godine, pre podnošenja imovinskog zahteva u KAI. Žalilac navodi da pred KAI potražuje ponovni posed imovine u zahtevu dok od suda ukidanje kupoprodajnog ugovora, te prema tome ova dva spora su različita. Vrhovi sud ne podržava ovaj argumenat. Oba dva zahteva imaju isti završetak. U slučaju da Opštinski sud poništi ugovor-u stvari, odbije zahtev na koji je uložena žalba te je na čekanju- upis svojinskog prava u katastru se vraća u prethodnom stanju. Prema tome, podnosilac zahteva je mogao da uživa su-vlasničko pravo i posed ili da preuzme potrebne radnje pred nadležnim organima povodom ponovnog poseda imovine u zahtevu putem izvršenja te presude. Spor je na čekanju pred nadležnim sudom. Isti je podnet pre stupanja na snagu UNMIK Uredbe 2006/50. S toga, KIZK je tačno razmotrila da ovo pravno pitanje spada van okvira nadležnosti KAI u smislu člana 18. navedene Uredbe, jer šta je traženo u tom postupku bi možda dovelo do toga šta je traženo pred KIZK, što znači, su-vlasničko pravo i ponovni posed nad imovinom u zahtevu.
22. Međutim, imovinski zahtev se odbacuje u bilo kojem drugom smislu ne jedino na osnovu člana 18. UNMIK Uredbe 2006/50, zamenjene Zakonom br. 03/L-79, koji isključuje nadležnost KIZK već takođe i iz činjenice da gubitak poseda imovine ne proizlazi iz okolnosti koje su direktno povezane ili koje rezultiraju iz oružanog sukoba koji se dogodio na Kosovu između 27. februara 1998. i 20. juna 1999. godine, već kao rezultat privatnog kupoprodajnog ugovora zaključenog u 2004. godini, od strane jednog od su-vlasnika koji je tvrdio da je ovlašćen da zastupa ostale.
23. Vrhovni sud nalazi da je KIZK donela tačnu odluku, na osnovu detaljnog i tačnog postupka za odbacivanje imovinskog zahteva.

24. U smislu gore navedenog i na osnovu člana 13.3 (c) Zakona br. 03/L-079, odlučeno je kao u izreci ove presude. Ova presuda ne prejudicira rezultat postupka koji je na čekanju pre lokalnim sudom.

Pravni savet:

25. U smislu člana 13.6 UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079, ova presuda je pravosnažna i primenljiva te se ne može napasti putem redovnih ili vanrednih pravnih lekova.

Sylejman Nuredini, predsedavajući sudija

Esmā Erterzi, EULEX sudija

Rolandus Bruin, EULEX sudija

Urs Nufer, EULEX zapisničar